

der skal føre tilsyn med Schengen-informations-systemets tekniske støttefunktion. For Danmarks vedkommende er Datatilsynet udpeget som national tilsynsmyndighed, og Datatilsynet er tillige repræsenteret i den fælles tilsynsmyndighed.

Den fælles tilsynsmyndighed afgiver årlige beretninger om tilsynsmyndighedens virksomhed, herunder om de udtalelser og henstillinger, som tilsynsmyndigheden har afgivet.

Den seneste årsberetning dækker perioden fra marts måned 1999 til februar måned 2000. Årsberetningen er den 23. november 2000 oversendt til Folketingets Retsudvalg.

Årsberetningen har affødt en række spørgsmål om Danmarks tilslutning til Schengen-informationssystemet. Justitsministeriet har på denne baggrund – og i lyset af årsberetningens indhold – anmodet Datatilsynet om at oplyse, hvorvidt det efter tilsynets opfattelse er forsvarligt, at Danmark med virkning fra den 1. januar 2001 blev tilsluttet Schengen-informationssystemet.

Ved skrivelse af 5. februar 2001, som samme dag blev oversendt til Folketingets Retsudvalg, har Datatilsynet bl.a. oplyst følgende:

»Efter Datatilsynets opfattelse er der ikke ud fra den nævnte kritik grundlag for at konkludere, at Danmarks tilslutning til Schengen-informationssystemet må betegnes som uforsvarlig. Hvis det senere viser sig, at Den fælles Tilsynsmyndighed på grund af manglende økonomiske midler ikke kan udføre sine tilsynsforpligtelser på forsvarlig vis, vil sagen dog stille sig anderledes.

I øvrigt er det fortsat Datatilsynets opfattelse, at de retlige rammer for etableringen af et tilfredsstillende sikkerhedsniveau omkring SIS er tilstede. Det gælder for såvel den tekniske støttefunktion i Strasbourg som de nationale dele af SIS.«

Jeg kan henholde mig til det af Datatilsynet anførte.

Spm. nr. S 1528

Til udenrigsministeren (6/2 01) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Overvejede regeringen allerede i 1998 i forbindelse med fremsættelsen af lovforslaget om ændring af tiltrædelsesloven, at Danmark i en efter-

følgende traktat ville være indstillet på at acceptere en rotationsordning for EU-kommissærer?«

Begrundelse

Når man læser justitsministeriets notat af 1. december 2000 (Europaudvalget, bil. nr. 445), hvori det hævdes at det ikke i tiltrædelsesloven eller dens bemærkninger er forudsat, at Danmark skal bevare sin Kommissærpost, så får man den mistanke, at regeringen allerede i 1998 i forbindelse med fremsættelsen af Lovforslag L 2 den 7. oktober 1997, bevidst overvejede at åbne en kattelem for senere dansk afgivelse af Kommissærposten uden folkeafstemning.

Regeringen havde forud for folkeafstemningen den 28. maj 1998, givet Folketinget og befolkningen den klare melding at Danmark ville fastholde sin kommissærpost. Der var ingen tvivl om det grundlag, som vælgerne stemte på.

Svar (15/2 01)

Udenrigsministeren (Mogens Lykketoft):

Spørgsmålet om Kommissionens sammensætning og størrelse var under konstant overvejelse og drøftelse i forbindelse med forhandlingerne, der førte til Amsterdam-traktaten i 1997. Resultatet blev protokol nr. 7 om institutionerne i perspektivet af en udvidelse af Den Europæiske Union.

Regeringen fremsatte sit forslag om ændring af tiltrædelsesloven den 7. oktober 1997, og forslaget blev genfremsat den 26. marts 1998. På det tidspunkt var spørgsmålet om en rotationsordning for EU-kommissærer ikke på dagsordenen. Regeringen gjorde sig således ikke på det tidspunkt nogen overvejelser om, hvorvidt Danmark i en efterfølgende traktat ville være indstillet på at acceptere en rotationsordning for EU-kommissærer.

Regeringens holdning forud for forhandlingerne om Nice-traktaten blev fastlagt i regeringens forhandlingsgrundlag fra februar 2000. Forhandlingerne førte den 11. december 2000 til enighed om Nice-traktaten. Regeringen er særdeles tilfreds med resultatet af forhandlingerne, idet Nice-traktaten baner vejen for udvidelsen. Nice-traktaten ophæver således ovennævnte protokol nr. 7, idet Nice-traktaten løser de